

ΙΑΤΡΙΚΗ ΝΕΜΕΣΙΣ

Αυτοπεριορισμός της οικονομίας της αγοράς

Αν θέλουμε να μιλήσουμε για πραγματικά πρωτόγνωρες καταστάσεις, τουλάχιστον στη σύγχρονη ιστορία, τότε αναμφίβολα θα πρέπει να μιλήσουμε για τα **παγκόσμιες κλίμακας προληπτικά μέτρα περιστολής της οικονομικής δραστηριότητας** που ζούμε στις μέρες μας: καταστολή της ροής των εμπορευμάτων (μεταξύ αυτών και οι εργαζόμενοι/ες), κλείσιμο επιχειρήσεων, μείωση της παραγωγής... Για πρώτη φορά τέτοια μέτρα λαμβάνονται προληπτικά σε παγκόσμιο επίπεδο με αφορμή μάλιστα μία πανδημία και όχι εξεγέρσεις, πολέμους, οικονομική κρίση!

Είναι γεγονός ότι διανύουμε μία περίοδο παρατεταμένης κρίσης, με εξάρσεις και υφέσεις και άλλοτε άλλη έκταση, με τέτοια όμως διάρκεια και τόσες επαναλήψεις που προφανώς αποτελεί πλέον την μόνιμη κατάσταση της σύγχρονης οικονομίας. Είναι επίσης γεγονός ότι δεν είναι η πρώτη φορά που βλέπουμε να λαμβάνονται υφειακά μέτρα, από τα αφεντικά του πλανήτη, για να αντιμετωπίσουν τις ανάγκες ισορροπίας της οικονομίας. Αυτά όμως μέχρι σήμερα είχαν **τοπικό χαρακτήρα και ελεγχόμενη έκταση**: καταστροφή περιφερικών οικονομιών, πόλεμοι εδώ και εκεί... Μέτρα με κύριο στόχο την διατήρηση της οικονομίας της αγοράς και, στο βαθμό του δυνατού, ανάπτυξη στον πλούσιο Βορρά. Στις μέρες μας όμως βλέπουμε μέτρα παγκόσμιας εμβέλειας με ανεξέλεγκτες συνέπειες για την παγκόσμια οικονομία αλλά ακόμα και για τον ανεπτυγμένο Βορρά. Μέτρα των οποίων οι αναμενόμενες συνέπειες για την οικονομία περιγράφονται γλαφυρές: κραχ, χρηματοπιστωτική κατάρρευση χειρότερη από εκείνη μετά από την κατάρρευση της Lehman brothers το 2008, επιβράδυνση της παγκόσμιας ανάπτυξης, ύφεση στα περισσότερα κράτη... Προσοχή: τα ίδια τα μέτρα από μόνα τους έχουν αυτές τις ανεξέλεγκτες συνέπειες!

Πώς είναι δυνατόν όμως να συμβεί κάτι τέτοιο; Πώς είναι δυνατόν να παίρνουν τέτοια μέτρα χωρίς μια παγκόσμια επανάσταση; Είναι δυνατόν ένας ιός να αποτελεί τέτοιου μεγέθους απειλή που να χρειάζεται να μπούμε σε ανεξέλεγκτη κρίση προκειμένου (προφανώς) να αποφύγουμε την απόλυτη κατάρρευση; Τι περίμεναν να συμβεί που θα ήταν χειρότερο και πιο ανεξέλεγκτο από τα μέτρα που οι ίδιοι παίρνουν; Θα ισχυριστούν κάποιοι ότι δεν είναι η πανδημία που προκαλεί τα μέτρα, ή τουλάχιστον δεν είναι η πανδημία από μόνη της. Ότι είναι η πανδημία εν μέσω της παρατεταμένης παγκόσμιας οικονομικής κρίσης που προαναφέραμε. Μας λένε επίσης κάποιοι ότι η παγκόσμια οικονομία, διανύοντας μία παρατεταμένη κρίση, περίμενε κάτι τέτοιο. Περίμενε τον «μαύρο κύκνο» που θα πυροδοτούσε ακόμα μια κρίση με την ελεγχόμενη αντιμετώπιση της οποίας με τις γνωστές μέχρι τώρα μεθόδους, η οικονομία θα κατάφερνε να ξαναμπει σε αναπτυξιακούς ρυθμούς. Υπάρχουν και αυτοί που λένε ότι και να μην υπήρχε ο ιός τα αφεντικά θα τον ανακάλυπταν, ώστε να ξεπεραστεί η κρίση.

Ακόμα και έτσι να είναι, ακόμα και να ήταν αναμενόμενη ή/και επιθυμητή μία κρίση, εδώ μιλάμε για μέτρα με ανεξέλεγκτες συνέπειες. Και στο παρελθόν υπήρχε ο συνδυασμός πανδημιών και οικονομικής κρίσης και δεν είχαμε τέτοια και τέτοιας έκτασης μέτρα. Και, όσο κι αν επωφελούνται τα αφεντικά από τα μέτρα, όσο και να τα οδηγούν προς τις επιθυμητές για αυτούς κατευθύνσεις, είναι φανερό ότι και για τα αφεντικά οι καταστάσεις είναι εφιαλτικές! Προφανώς, αναλύσεις, προβλέψεις, προγνωστικά μοντέλα επιβάλουν αυτά τα μέτρα με τις απρόβλεπτες συνέπειες, καθώς οι προβλεπόμενες συνέπειες είναι οδυνηρότερες! Τι έγινε όμως; Τι ακριβώς δεν πήγε καλά; Τι δεν πήγε καλά στο σύστημα που έχει συγκεντρωμένη εμπειρία από εξεγέρσεις, πολέμους, κρίσεις κλπ;

Μικρότερη ή μεγαλύτερη η κρίση, συνομωσία ή όχι ο ιός, εξαιτίας του πιστεύουμε ότι η κατάσταση έχει ξεφύγει.

Γιατί δεν είναι όλες οι πανδημίες ίδιες

Θα συμφωνήσουμε λοιπόν ότι ζούμε πρωτόγνωρες καταστάσεις. Ως εκεί όμως. Από εκεί και πέρα χρειάζεται να αξιολογήσουμε αυτά που συμβαίνουν ώστε να αντιληφθούμε τις συνέπειές τους. Πρέπει να τα αξιολογήσουμε ως τέτοια που είναι και εντός του πεδίου που συμβαίνουν, εντός δηλαδή της κοινωνίας της κυριαρχίας και της εκμετάλλευσης! Πρέπει να τα αξιολογήσουμε από την πλευρά μας, από την πλευρά των «από κάτω», αυτών που ως συνήθως «πληρώνουν τον λογαριασμό»!

Προφανώς δεν είναι ο ιός από μόνος του και η παγκόσμια διασπορά του πρωτόγνωρα. Όσο κι αν ακουστεί παράξενο, ούτε ο αριθμός των θανάτων που αυτός προκαλεί είναι πρωτοφανής! Οι εκατόμβες θυμάτων από τις

υπόλοιπες σύγχρονες πανδημίες υπήρχαν και θα υπάρχουν χωρίς να οδηγούν σε αντίστοιχης έκτασης μέτρα. Οι αριθμοί από την επιδημία των αμάχων νεκρών στις εμπόλεμες ζώνες, τις εκατόμβες νεκρών από την πείνα και από τις ασθένειες σε όλο τον κόσμο, από την πανδημία των εκατομμύρια αστέγων, των προσφύγων, των μεταναστριών/ών... ξεπερνούν κατά πολύ, τους/τις νεκρούς από αυτόν τον ιό.

Το μεγάλο πρόβλημα που, κατά τη γνώμη μας, έχουν να αντιμετωπίσουν τα αφεντικά είναι ότι η συγκεκριμένη ίωση έχει έναν εκρηκτικό συνδυασμό όλων των παραπάνω (έκταση, ταχύτητα διασποράς, αριθμός κρουσμάτων κ) αλλά και ένα αποκλειστικό και μοναδικό στοιχείο: διεισδύει αδιάκριτα **ακόμα και εντός των ανεπτυγμένων και αναπτυσσόμενων οικονομιών, και μάλιστα χωρίς να κάνει διακρίσεις ούτε στο εσωτερικό τους**, ώστε να περιοριστεί, όπως οι υπόλοιπες επιδημίες, σε αυτούς/ές που «περισσεύουν».

Απειλεί αρχικά με εκατομμύρια νεκρών τα άτομα μέσης και μεγαλύτερης ηλικίας! Όσο κι αν κάτι τέτοιο θα αποτελούσε λύση για το δημογραφικό πρόβλημα που αντιμετωπίζουν τα αφεντικά, το να μεταφέρονται εκατοντάδες νεκροί/ές με τα «κάρα του Δήμου» αποτελεί απόλυτο κίνδυνο κατάρρευσης της εμπιστοσύνης των κοινωνιών απέναντι στα κράτη, απόλυτο κίνδυνο κατάρρευσης της κοινωνικής ειρήνης!

Προσβάλλει όμως και τους/τις «αναγκαίους/ες εργαζόμενους/ες»! Τους/τις **προσβάλλει μαζικά και σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα έτσι ώστε να μη γίνεται να αντιμετωπιστούν από τα συστήματα υγείας, ούτε και να αντικατασταθούν χωρίς να καταρρεύσει η παραγωγή**. Απειλεί τη βάση της καπιταλιστικής οικονομίας καθώς απειλεί με μαζικούς θανάτους ή/και βαριά νόσηση εργαζόμενους/ους που είναι αναγκαίοι. Ούτε αποκλειστικά άνεργους/ους, ούτε αποκλειστικά άστεγους/ους, ούτε πρόσφυγες, ούτε λίγους/ες που μπορεί και να περισσεύουν! Αν δεν ληφθούν άμεσα μέτρα ελέγχου του φαινομένου, η ζημιά θα είναι βαριά, μακροχρόνια και, πιθανώς, ανεπανόρθωτη.

Ο ισχυρισμός μας επιβεβαιώνεται ακόμα και από εκείνες τις (λίγες) περιπτώσεις των περισσότερο ανεπτυγμένων οικονομιών που αρχικά επέλεξαν να μην κλείσουν τις βιομηχανίες τους, θεωρώντας τους εργαζομένους τους αναλώσιμους/ες. Σχεδόν άμεσα βρέθηκαν αντιμετώπιες με τις δυναμικές κινητοποιήσεις των εργαζομένων που, καταλαβαίνοντας τη μοίρα που τους επιφύλασσαν τα αφεντικά όσον αφορά την επιβίωσή τους, απαίτησαν το κλείσιμο των εργοστασίων που η παραγωγή τους δεν έχει κάποια σχέση με την αντιμετώπιση της πανδημίας. Τα αφεντικά από την πλευρά τους, κατάλαβαν ότι οι καιροί δεν είναι κατάλληλοι για να δοκιμάσουν τις αντοχές της κοινωνικής και εργασιακής ειρήνης, που φαίνεται να είναι εύθραυστη πολύ πριν εμφανιστούν οι αναμενόμενες ακραίες καταστάσεις της πανδημίας, και έκλεισαν και σε αυτές τις χώρες, τις εν λόγω βιομηχανίες.

Προφανώς το ότι προσβάλλει και αφεντικά και τα υψηλόβαθμα στελέχη τους έχει δευτερεύουσα σημασία, καθώς οι περισσότεροι/ες από αυτούς/ές θα την πηδήξουν και, ούτως ή άλλως, είναι τόσο λίγες/οι που πάντα υπάρχουν κάποιες/οι να τους αντικαταστήσουν.

Τι γίνεται όμως; Είναι δυνατόν να συμβαίνει κάτι τέτοιο; Τι κάνει η Ιατρική;...

Ο βασιλιάς γυμνός

Η πραγματικότητα είναι ότι οι υποσχέσεις αυτής της μοντέρνας θρησκείας, της επιστήμης, ότι θα προστατεύσει τη λειτουργία των σύγχρονων καπιταλιστικών μηχανών, κατέρρευσαν. Η σύγχρονη Ιατρική, που στις μεγάλες διακηρύξεις της υποσχόταν υγεία για όλους/ες και, στην πράξη, υποσχόταν ανεμπόδιστη (ως προς τα προβλήματα υγείας) λειτουργία της οικονομίας, καταρρέει. Αδυνατεί να ανταπεξέλθει στο ρόλο που της επιφυλάσσει το καπιταλιστικό σύστημα και το οδηγεί, στην καλύτερη περίπτωση, σε υπολειτουργία...

Αδυνατεί να ανταπεξέλθει τόσο στην κρατικίστικη εκδοχή της, όπου αυτή συνεχίζει να λειτουργεί έστω και ασθμαίνοντας όπως είδαμε στην Κίνα, όσο και στη Νεοφιλελεύθερη εκδοχή της, όπως είδαμε σε Ιταλία, Ισπανία, Γερμανία, ΗΠΑ κλπ. Αδυνατεί τόσο σε υποανάπτυκτες οικονομίες και οικονομίες που έχουν υποστεί πολιτικές απορρύθμισης, όσο και στις πιο πλούσιες οικονομίες του ανεπτυγμένου Βορρά. Αδυνατεί τόσο στα συστήματα που έχουν ανεπτυγμένη την πρωτοβάθμια περίθαλψη όσο και σε αυτά που έχουν ανεπτυγμένη την τριτοβάθμια, ή και πλήρως ανεπτυγμένες όλες τις κλίμακες περίθαλψης. Αδυνατεί πιστεύουμε εκ βάθρων, δομικά!

Κλύσμα αφαίμαξη κι ένα καλό καθαρκτικό...

Γιατί, τι μας λέει η σύγχρονη Ιατρική; Τι μας προτείνει για την αντιμετώπιση της πανδημίας; Τη σκυτάλη για την διατήρηση των ιεραρχημένων κοινωνικών μηχανών τη μεταθέτει στα μεσαιωνικά μέτρα της **καραντίνας!** Λύση βγαλμένη από τα σπλάχνα της ιστορίας των κρατών: καραντίνα, πίστη στη θρησκεία και προσευχές για να φύγει το κακό... καραντίνα, πίστη στην επιστήμη και προσευχές για να βγει το εμβόλιο!

Αναρωτιόμαστε αν θα καταγραφεί και στα βιβλία της Παθολογίας ως αντική θεραπεία η... απαγόρευση συγκεντρώσεων! Αν θα συμπεριληφθεί στα επόμενα συνέδρια εντατικολογίας ως επικουρική θεραπεία στη μηχανική υποστήριξη της αναπνοής ο... αποκλεισμός στο σπίτι! Αν θα συμπεριληφθεί στη θεραπευτική φαρέτρα του Οικογενειακού Γιατρού το... sms στον ΕΟΔΥ για τα ψώνια! Γιατί αυτά είναι τα βασικά μέτρα που μας προτείνει η σύγχρονη Ιατρική!

Κύριο μέλημά τους παραμένει η διαιώνιση της κυριαρχίας τους και για αυτό οι ειδήμονες που μας αναγγέλλουν τα μέτρα είναι και αυτοί γιατροί. Νέες ειδικότητες εμφανίζονται στην επιφάνεια προκειμένου να ανακοινώσουν τα (όχι και τόσο) νέα μέτρα και να συνεχίσουν να διατηρούν τον έλεγχο των καταστάσεων: Επιδημιολόγοι, καθηγήτριες/ητές διαχείρισης κρίσεων ή/και πολιτικής της Υγείας, ειδικοί υγειονομικών εκρήξεων, Γιατροί έλλειψης της ιατρικής... Μπορεί αυτοί οι επιστήμονες να μην είναι αιχμιακοί, μπορεί να μην θυμίζουν το gray's anatomy, όμως δεν παύουν να είναι επιστήμονες (αλήθεια, φαντάζεστε να ανακοίνωναν τα μέτρα εγκλεισμού μας στρατιωτικοί, ή ο/η υπουργός Δημοσίας Τάξης, αντί για τους/τις επιδημιολόγους); Και έτσι, με αυτόν τον τρόπο, ακόμα και οι αναπνευστήρες παραμένουν εκεί. Παραμένουν στην αφήγηση της σωτηρίας μας! Και χρειαζόμαστε ακόμα περισσότερους για να σωθούμε και περισσότερα φάρμακα και νέα εμβόλια και... περισσότερη Ιατρική τεχνολογία!

Κρεβάτια ΜΕΘ, αναπνευστήρες, διαγνωστικά τεστ, εμβόλια... συνεχίζουν να εμφανίζονται ως οι μόνες λύσεις εν μέσω μιας πανδημίας που ουσιαστικά αντιμετωπίζεται με καραντίνα! Αμφισβητήθηκε άραγε από κανέναν/καμία όλο αυτό το μοντέλο; Μελέτησε κανείς/καμία ποια θα ήταν τα οφέλη αν όλα αυτά τα δισεκατομμύρια δολαρίων/ευρώ, αντί να κατευθύνονται στην Ιατρική τεχνολογία/έρευνα, κατευθύνονταν σε κοινωνικούς στόχους; Μήπως οι βαριά άρρωστοι/ες και οι νεκρές/οί θα ήταν πολύ λιγότερες/οι αν για παράδειγμα με τα ίδια (και πολύ λιγότερα προφανώς) κονδύλια οι πρόσφυγες μεταφέρονταν από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης σε ασφαλείς κατοικίες; Αν τα κονδύλια κατευθύνονταν στις/ους άστεγους, τους/τις άνεργους/ες, τις δομές στήριξης όλων αυτών; Μήπως πολύ περισσότερο αν σταματούσαν οι εστίες πολέμου, παραγωγής προσφύγων και μεταναστών; Οι λύσεις του συστήματος όμως, προφανώς και πρέπει να εμπεριέχουν την αναπαραγωγή του!

Οι ανισότητες που είναι συνυφασμένες με όλα τα μοντέλα της σύγχρονης Ιατρικής, όχι μόνο συμπεριλαμβάνονται και στα νέα μέτρα αλλά και οξύνονται! Και δεν μιλάμε για την ανισότητα στην πρόσβαση στους αναπνευστήρες, σε κρεβάτι ΜΕΘ ή/και στην μετέπειτα αποκατάσταση, η οποία ανισότητα είναι πάγια και δεδομένη στη φυσιολογική λειτουργία του συστήματος (στις χώρες που υπάρχουν όλα αυτά εννοείται). Αυτό που επισημαίνουμε εδώ είναι ότι δεν έχουμε όλοι/ες την ίδια δυνατότητα να αντιμετωπίσουμε αυτά τα ίδια τα «σωτήρια» μέτρα! Άνεργοι/ες, άστεγοι/ες, έγκλειστοι/ες ασύλων, φυλακισμένοι/ες, πρόσφυγες, μετανάστριες/ες, έγκλειστες/οι σε στρατόπεδα... κυριολεκτικά εξουθενώνονται με τις απαγορεύσεις. Οι άνισες πιθανότητες που έχουμε πλούσιοι/ες και φτωχοί/ες για να τη γλιτώσουμε δεν είναι κάτι καινούργιο και προφανώς δεν απασχολεί την Ιατρική. Για μία ακόμη φορά δείχνει το πραγματικό της πρόσωπο.

Και υπάρχουν τέλος και οι περιπτώσεις, όπου ακόμα και αυτά τα αρχαία μέτρα δεν μπορούν να εφαρμοστούν καθόλου. Ενδεικτική είναι η απόφαση των κυβερνόντων του Πακιστάν να μην λάβουν μέτρα περιορισμού της κυκλοφορίας, καθώς **«οι νεκροί από την πείνα θα ήταν περισσότεροι από τους νεκρούς από την επιδημία»!**

Δεν πιστεύουμε ότι αυτό που αντιμετωπίζουμε είναι απλά η ανεπάρκεια της σύγχρονης Ιατρικής. Πιστεύουμε ότι ζούμε την κατάρρευση της σύγχρονης Ιατρικής. Για έναν/μία συνετό/ή παρατηρητή/τρια δεν χρειαζόταν η συγκεκριμένη κρίση για να διαπιστώσει ότι, και τα προηγούμενα χρόνια, της φυσιολογικής λειτουργίας της παγκόσμιας οικονομίας, οι εξαγγελίες της Ιατρικής δεν ήταν παρά ανεδαφικές υποσχέσεις. Αρκεί να κοιτούσε κάποια/ος συνολικά όλο τον πλανήτη για να διαπιστώσει ότι η Ιατρική δεν μπορεί να πετύχει παρά το ελάχιστο από αυτά που υπόσχεται. Αυτή όμως είναι η κρίσιμη στιγμή που, αν παγώσουμε τον χρόνο και μαζί με αυτόν και τα social media και εν γένει τα media, θα διαπιστώσουμε ότι έχουμε να κάνουμε με μία επιστήμη δομικά υπεύθυνη για την Πανδημία και τις χιλιάδες των νεκρών. Δομικά υπεύθυνη για την Πανδημία από τον ιό, αλλά και όλες αυτές τις Πανδημίες της καπιταλιστικής οικονομίας που αναφέραμε παραπάνω.

Δομικά υπεύθυνη

Γιατί άραγε κανένας/καμία από τους επιστήμονες που προσπαθούν να ερμηνεύσουν τα αίτια της πανδημίας δεν καταφεύγει στην πιο απλή δικαιολόγηση της μορφής: ιοί πάντα υπήρχαν, και πολύ συχνά οδήγησαν στο παρελθόν σε επιδημίες, ακόμα και πανδημίες και... τι να κάνουμε, συμβαίνουν αυτά στην ιστορία του ανθρώπινου είδους;! Μήπως επειδή μια τέτοια εξήγηση δεν μπορεί να είναι πλέον ικανοποιητική;! Μήπως επειδή πρέπει να μας εξηγήσουν και άλλα, όπως η συχνότητα εμφάνισης των σύγχρονων πανδημιών, η έκτασή τους, η ταχύτητα διασποράς τους... Μήπως

επειδή τα αίτια εμφάνισης των σύγχρονων πανδημιών δεν είναι τόσο «φυσικά»; Μήπως επειδή νιώθουν την ανάγκη να βρουν μια ιδιαίτερη αιτία έτσι ώστε στη συνέχεια να δικαιολογήσουν και την αδυναμία της ιατρικής να ανταπεξέλθει; Μήπως όλα τα παραπάνω μαζί;

Οι απολογητές/τριες της Ιατρικής, αναζητώντας τα αίτια εμφάνισης της πανδημίας, μας λένε ότι για όλα φταίνει... νυχτερίδες κι αράχνες (φίδια και πράσινα άλογα προς το παρόν ανακρίνονται)! Οι πιο «σοβαροί/ές» από αυτούς/ές μιλάνε για «κακές συνθήκες υγιεινής σε υπαίθριες αγορές», για «**υπερμεγαλουπόλεις με ανεξέλεγκτη δόμηση**», για «παράνομη εμπορία άγριων ζώων», για «ανεξέλεγκτες συνθήκες αγροτικής και κτηνοτροφικής παραγωγής» που, εν ολίγοις, θα έπρεπε να ντρέπονται γιατί οδήγησαν στην καταστροφή τα συστήματα υγείας που θέλουν και μπορούν αλλά... δεν προλαβαίνουν! Μας λένε ότι η επιστήμη έχει κάνει σωστά τη δουλειά της και από την πλευρά της έχει καθορίσει τον σωστό τρόπο παραγωγής και εμπορίας, τον υγιεινό τρόπο διαβίωσης, τους κανόνες ώστε να αποφευχθούν οι επιδημίες κλπ. Μας λένε ότι αυτό που φταίει, είναι η παραβίαση των κανόνων: άλλοτε οι ανεξέλεγκτες οικονομίες των υπανάπτυκτων ή υπό ανάπτυξη οικονομιών, άλλοτε οι, ανάλογα με την εποχή και τον τόπο, «γνωστοί βρωμιάρηδες» (Ασιάτες/ισσες, Άραβες/ισσες, Μουσουλμάνοι/ες, Ρομά κοκ), άλλοτε τυχοδιώκτες/ισσες, καιροσκόποι... Τα ίδια μας έλεγαν και στο παρελθόν: Νόσος των τρελών αγελάδων, γρίπη των πτηνών, γρίπη των χοίρων, SARS, MERS, διοξίνες στα ιχθυάλευρα, πανώλη των χοίρων, έμπολα, πολυανθεκτικά μικρόβια... αποτελούν απλές παρεκτροπές! **Μας λένε ότι οφείλονται στις παραβιάσεις ή ελλείψεις κανόνων!** Εμείς λέμε ότι **η καπιταλιστική παραγωγή αποτελεί τον καταστροφικό κανόνα!**

Η καπιταλιστική παραγωγή, σε βιομηχανική κλίμακα με μόνο στόχο το κέρδος, είναι αυτή που οδηγεί σε μονοκαλλιέργειες φυτών και μαζική εκτροπή ζώων, σε γενετική τροποποίηση οργανισμών, σε συγκέντρωση εκατομμυρίων εργαζομένων σε μεγαλουπόλεις, στην καταστροφή του περιβάλλοντος. Τα θερμοκήπια, οι κτηνοτροφικές μονάδες αλλά και τα οικοδομικά μπλοκ, αποτελούν σε κάθε περίπτωση εκκολαπτήρια μικροοργανισμών (ιών, μικροβίων κλπ) για την αντιμετώπιση των οποίων (σύμφωνα με τους κανόνες της επιστήμης πάντα) είναι αναγκαίοι τόνοι φυτοφαρμάκων και αντιβιοτικών! Που όμως και πάλι δεν καταφέρνουν να αντιμετωπίσουν παρά μόνο προσωρινά τους διαρκώς νεομφανιζόμενους, ανθεκτικούς μικροοργανισμούς, που απαιτούν νέα φυτοφάρμακα και νέες αντιβιώσεις, σε μια ελικοειδή πορεία διαρκούς αύξησης της πίεσης προς την εμφάνιση νέων και όλο και πιο ανθεκτικών (στα φάρμακα) μικροοργανισμών. Και αυτό είναι μόνο ένα από τα πολλά παραδείγματα των συνεπειών αυτής της διαρκώς αυξανόμενης πίεσης στην αλληλεπίδραση του ανθρώπου με το περιβάλλον. Οδηγεί δηλαδή η καπιταλιστική παραγωγή, ούτως ή άλλως, **ακόμα και όταν λειτουργεί σύμφωνα με τους κανόνες**, σε συνθήκες ικανές όχι μόνο για ταχύτατη διασπορά νόσων, αλλά και για την εμφάνιση νόσων, όπως αυτές που προαναφέραμε. Αν συνυπολογίσουμε το προφανές γεγονός ότι οι κάθε τύπου παραβιάσεις είναι συνυφασμένες με την καπιταλιστική ανάπτυξη και ότι ποτέ στην ιστορία δεν υπήρξε καπιταλισμός χωρίς παραβιάσεις των κανόνων παραγωγής, διαβίωσης, εμπορίας κλπ, τότε έχουμε φανερά στα μάτια μας τον κύριο υπεύθυνο, τον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής!

Θα προσπαθήσουμε πολύ περισσότερο να δείξουμε ότι η Δυτική Ιατρική είναι δομικά υπεύθυνη για την εμφάνιση και τις συνέπειες αυτής της πανδημίας, καθώς και όλων των σύγχρονων προηγούμενων. Και δεν μιλάμε γενικά και αόριστα για την κριτική που θα μπορούσε να της γίνει ως μία από τις πλέον ανεπτυγμένες Βιομηχανίες της παγκόσμιας οικονομίας! Δεν μιλάμε για αναλογικό καταμερισμό ευθυνών που προκύπτουν από την εμπλοκή της στη βιομηχανία φαρμάκων, ιατρικής τεχνολογίας κοκ! Ούτε ακόμα και για το ότι παράγει και αναπαράγει και η ίδια την ασθένεια καθώς για παράδειγμα είναι η κατ' εξοχήν υπεύθυνη για την πανδημία των πολυανθεκτικών, σε όλα τα αντιβιοτικά, μικροβίων, καθώς επίσης αποτελεί σήμερα εν μέσω της πανδημίας μία από τις βιομηχανίες εκκολαπτήρια της νόσου με πολύ συχνή διασπορά του ιού τόσο μεταξύ των εργαζομένων της όσο και προς τους/τις καταναλωτές/τριες των υπηρεσιών της!

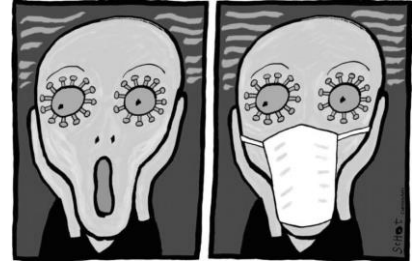
Οι ευθύνες της είναι δομικές γιατί και ο ρόλος της είναι δομικός στην καπιταλιστική παραγωγή. Είναι η επιστήμη που ρητά υπόσχεται την **πρόληψη ή/και αντιμετώπιση** των ασθενειών που μπορεί να προκληθούν εντός της καπιταλιστικής οικονομίας. Όσον αφορά την πρόληψη, υπόσχεται την αποτροπή εμφάνισης ανεξέλεγκτων υγειονομικών καταστάσεων με τον καθορισμό μέτρων και κανόνων (συνήθως εκ των υστέρων), τόσο στους χώρους παραγωγής, όσο και στους χώρους εμπορίας και διακίνησης των εμπορευμάτων, αλλά και διαμονής και διαβίωσης των εργαζόμενων. Όσον αφορά στην αντιμετώπιση των ασθενειών εμφανίζεται ως η επιστήμη που είναι ικανή να αντιμετωπίσει όλες τις πιθανές επιπλοκές του σύγχρονου τρόπου παραγωγής, υποσχόμενη στους/στις υπηκόους/γρναζία άμεση επιδιόρθωση των βλαβών που θα προκύψουν από την εμπλοκή τους στην καπιταλιστική μηχανή. Εμφανίζεται, για όλα τα παραπάνω, παντοδύναμη, ικανή να αντιμετωπίσει με μεθόδους υψηλής τεχνολογίας

κάθε αναμενόμενη αλλά και αναπάντεχη κατάσταση, στον τομέα της υγείας, σε ατομικό ή/και μαζικό επίπεδο. Άσχετα με το αν μπορεί να τηρήσει τις υποσχέσεις της ή όχι. Άσχετα με το αν πολύ περισσότερο γνωρίζει ότι δεν μπορεί να τις τηρήσει! Είναι η επιστήμη που, εν τέλει, συντελεί στο να υπάρξει κοινωνική συναίνεση ως προς το ότι οι παρενέργειες της καπιταλιστικής μηχανής είναι είτε ασήμαντες είτε διαχειρίσιμες! Δεν θα μπορούσε να υπάρχει τέτοιας έκτασης οικονομική ανάπτυξη και (αναμενόμενη) καταστροφή αν δεν συνοδεύταν από τον μύθο μιας παντοδύναμης Ιατρικής, που είναι ικανή να αποτρέψει ή να θεραπεύσει όλες τις καταστροφικές συνέπειες!

Τη θεωρούμε λοιπόν δομικά υπεύθυνη για την εμφάνιση των σύγχρονων επιδημιών, καθώς εμφανίζεται ως η δικλείδα ασφαλείας του συστήματος από τις επιδημίες και τις καταστροφές που η ίδια η κοινωνική οργάνωση προκαλεί.

Καθεστώς έκτακτης ανάγκης

Το «καθεστώς έκτακτης ανάγκης», το οποίο μπορεί να δικαιολογήσει εξαιρέσεις, παρεκτροπές ή/και υπερβολές, αποτελεί πάγια μέθοδο της κυριαρχίας για να επιβάλει νέα μέτρα, να ισχυροποιήσει παλαιότερα, να δοκιμάσει νέες μεθόδους. Η ευελιξία της κυριαρχίας απίθανη. Ταυτόχρονα με τα μέτρα περιορισμού της οικονομικής δραστηριότητας, επικαλούμενη το «καθεστώς έκτακτης ανάγκης» και διασπείροντας αυξημένες δόσεις φόβου, επιβάλει σειρά μέτρων που αδυνατούσε χρόνια τώρα να περάσει: απολύσεις, περαιτέρω ελαστικοποίηση της εργασίας, εργασία τις αργίες, εργασία από το σπίτι, διδασκαλία εξ' αποστάσεως, ιατρική από το τηλέφωνο, απαγόρευση των συγκεντρώσεων, απαγόρευση της κυκλοφορίας σε πάρκα και δάση, απόλυτος εγκλεισμός προσφύγων μεταναστών/τριών! Νέες μέθοδοι ελέγχου, πειθάρχησης, νέες μορφές κοινωνικότητας...

Όσον αφορά στην Ελλάδα, με δεδομένη τη συναίνεση της μέχρι πρότινος κυβερνώσας Αριστεράς, επιτυγχάνονται ταχύτητες και ακρίβεια που κανείς και καμία δεν θα το περίμενε από το ελληνικό κράτος. Και θαυμαστή ευελιξία! Τα μέτρα είναι αυστηρά για τις συγκεντρώσεις πάνω από δέκα ατόμων, για τις μετακινήσεις κοκ, παραμένουν όμως ελαστικά για τις περιπτώσεις όπου βολεύει την οικονομία και την κυριαρχία: κάποια εργοστάσια, των οποίων η παραγωγή είναι σημαντική για την διατήρηση της οικονομίας, παραμένουν σε λειτουργία, στα μέσα μαζικής μεταφοράς των εργαζομένων οι συνθήκες συγχρωτισμού παραμένουν απαράδεκτες, οι συνθήκες διαβίωσης προσφύγων και μεταναστών/στρών στα στρατόπεδα συγκέντρωσης διατηρούνται συστηματικά απάνθρωπες! Στρατός και Αστυνομία συνεχίζουν να διατηρούν όλες τις δομές στρατωνισμού σε λειτουργία. Εξάλλου σε κάτι τέτοιες στιγμές είναι ακόμα πιο απαραίτητες!

Και δεν άφησαν αδούλευτη και την κοινωνική συναίνεση. Δεν αρκέστηκαν στον φόβο και σε κατασταλτικές μεθόδους. Εν μία νυκτί, τα ντόπια αφεντικά, έβγαλαν από το επίκεντρο της δημοσιότητας την «ασύμμετρη απειλή» από τα ελληνοτουρκικά σύνορα, και τοποθέτησαν στη θέση της την, πολλά περισσότερα υποσχόμενη, «συμμετρική απειλή» του κορωνοϊού! Τα νερά για τους μπάτσους και τα φανταράκια μας (όπως αποκαλούν τους/τις μισθοφόρους) αντικαταστάθηκαν από τα, πολύ πιο συναισθηματικά, χειροκροτήματα από τα μπαλκόνια για τους/τις υγειονομικούς μας. Ένας «νέος πατριωτισμός» ανέτειλε στον οποίο συμμετέχουν ακόμα και όσοι και όσες αντιστέκονταν στην κατάφωρη βία κατά των προσφύγων και μεταναστών/τριών και δεν υποχώρησαν στην ανάγκη για εθνική ομοψυχία! Ζήτω η αντική ομοψυχία.

Το ερώτημα αν πρέπει να πειθαρχήσουμε στα μέτρα ή όχι είναι ένα τεχνητό ερώτημα και η απάντηση δεν μπορεί να είναι ένα Ναι ή ένα Όχι, όπως μας ζητάνε. Όπως τα αφεντικά χρησιμοποιούν τον κατ' οίκον περιορισμό κατά το δοκούν (όπως περιγράψαμε με το μη κλείσιμο κάποιων εργοστασίων) έτσι και εμείς πιστεύουμε ότι οφείλουμε να το εφαρμόσουμε σύμφωνα με το συμφέρον μας. Το ευρύτερο συμφέρον μας. Όπως οφείλουμε να προστατεύσουμε τους εαυτούς μας και τους ευπαθείς ανθρώπους που βρίσκονται δίπλα μας έτσι οφείλουμε να προστατεύσουμε με τους αγώνες μας και τις ευπαθείς ομάδες που δεινοπαθούν από τα μέτρα. Δεν είναι δυνατόν να δεχτούμε ως κοινωνικό πεδίο καθημερινότητας τα social media. Δεν είναι δυνατόν να δεχτούμε ως πεδίο παρέμβασης τα email. Είναι στο χέρι των ατόμων και των κινημάτων, ανάλογα με την περίπτωση, τον τόπο, τον χρόνο, τη δυναμική, να καθορίσουν τη στάση τους απέναντι στα μέτρα και να αναπτύξουν τις ανατρεπτικές μεθόδους αυτοπροστασίας και αγώνα.

Ταυτόχρονα τα κινήματα υποχωρούν. Έχοντας προ πολλού εγκαταλείψει τη διαχείριση της ζωής στα αφεντικά, ακόμα και να το ήθελαν, δεν μπορούν από τη μια στιγμή στην άλλη να αναλάβουν πρωτοβουλίες. Επίσημος Συνδικαλισμός, κόμματα, οργανώσεις... μπροστά στο καθεστώς εκτάκτου ανάγκης πειθαρχούν στα μέτρα απαγόρευσης

συγκεντρώσεων, αναστέλλουν απεργίες, διαδηλώσεις κλπ. Συνεχίζουν να κάνουν δηλώσεις στα media και να tweetάρουν ασταμάτητα, αλλά ως εκεί.«Μετά να τους ξεσκίσουμε» είναι το πιο σκληρό που ακούστηκε.

Ο δρόμος ποινικοποιείται, θεωρείται ανεύθυνη στάση! Εμείς λέμε: **μένουμε στον δρόμο** γιατί από εκεί μάθαμε να δίνουμε τους αγώνες και από εκεί θα τους κερδίσουμε.

Ένας αναπνευστήρας για τον καθένα και την καθημέρα

Και ερχόμαστε στα αιτήματα όλων αυτών που προσπαθούν να αρθρώσουν τουλάχιστον μία κριτική ή/και να αγωνιστούν τις κρίσιμες αυτές στιγμές. Δεν είναι δυνατόν να εντοπίζουμε τα αίτια του προβλήματος στην έλλειψη ιατρικής, όταν το πρόβλημα είναι αυτή η ίδια η παρουσία της, όπως προσπαθήσαμε να δείξουμε. Δεν είναι δυνατόν να ζητάμε περισσότερη ιατρική. Δεν είναι δυνατόν,πολύ περισσότερο,να ζητάμε μεγαλύτερη εξάρτηση από την αιχμακή Ιατρική τεχνολογία. Καλύτερα να σιωπήσουμε, αν δεν βρίσκουμε κάτι άλλο να πούμε, παρά να δοξάσουμε έναν από τους κύριους υπαίτιους της κατάστασης. Εξάλλου τα αφεντικά από μόνα τους ήδη προς τα εκεί κινούνται!

Ας γίνουμε όμως λίγο πιο σαφείς προς αποφυγή παρεξηγήσεων. Οφείλουμε απαντήσεις σε σειρά ερωτήσεων: εσείς δεν συμμετείχατε σε κινητοποιήσεις με αίτημα διορισμούς, υλικοτεχνική υποδομή κλπ; Τι λέτε για σήμερα να απαιτήσουμε; Το κλείσιμο Νοσοκομείων; Την άμεση κατάργηση του συστήματος υγείας; Απαντάμε: Είναι φανερό ότι κάτι τέτοιο δεν είναι δυνατόν. Στον καταμερισμό της καπιταλιστικής παραγωγής η Ιατρική έχει επωμιστεί με την ευθύνη διαχείρισης της ασθένειας και αυτή είναι σήμερα η υπεύθυνη για να μας ξεμπερδέψει από εδώ που μας έφερε. Και, όπως ο/η αγρότης/ισσα δικαιούται να μιλάει και να αγωνίζεται ενάντια στις μονοκαλλιέργειες παρόλο που, προκειμένου να επιβιώσει, συνεχίζει να καλλιεργεί κατ' αυτόν τον τρόπο, όπως ο/η οικοδόμος συνεχίζει να χτίζει τις μητροπόλεις ενάντια στις οποίες παλεύει, έτσι και εμείς θα συνεχίσουμε να δουλεύουμε μέσα σε ένα σύστημα ενάντια στο οποίο παλεύουμε. Και θα διεκδικήσουμε και καλύτερες συνθήκες εργασίας, και ενίσχυση με προσωπικό των νοσοκομείων και των κλινικών, με ενιαίες εργασιακές σχέσεις όλου του προσωπικού ώστε να σταματήσει το δουλεμπόριο των εργολαβιών των μπλοκάκηδων και των προσωρινών που καλύπτουν πάγιες ανάγκες σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, ώστε να σταματήσουν να αντιμετωπίζονται οι εργαζόμενοι/ες στην περίθαλψη ως αναλώσιμοι/ες! Θα παλέψουμε για τον διαρκή εφοδιασμό όλων των δομών με τον απαραίτητο εξοπλισμό ασφαλείας ώστε να σταματήσουν να είναι τόποι διασποράς του ιού, και να σταματήσουν οι εργαζόμενες/οι στην περίθαλψη και οι οικογένειές τους να είναι τα αναλώσιμα της επιδημίας. Θα απαιτήσουμε να καταργηθούν τα στρατιωτικά νοσοκομεία και οι δομές και το προσωπικό τους να ενταχθούν στο ΕΣΥ. Θα ζητήσουμε και υλικοτεχνική υποδομή,όχι για την αύξηση της κερδοφορίας και τη γιγάντωση της Βιομηχανίας της Υγείας αλλά για την ποιοτική και ισότιμη περίθαλψη για όλους και όλες ανεξαρτήτως φύλου, φυλής, κοινωνικής τάξης, ηλικίας, αναπηρίας...**Στιγματίζοντας ταυτόχρονα διαρκώς τον ρόλο του συστήματος και παλεύοντας για την κατάργησή του!** Καταδεικνύοντας τις θεσμικές και δομικές ευθύνες του αδηφάγου καπιταλιστικού συστήματος και όχι δοξάζοντας πτυχές του.

Σε αυτό το πλαίσιο λοιπόν, θα ζητήσουμε την αλληλεγγύη και των υπόλοιπων αγωνιζόμενων. Σε αυτό το πλαίσιο θεωρούμε εξίσου, αν όχι πιο σημαντικό να σταθούμε αλληλέγγυες/οι σε αυτές που κακοποιούνται στα σπίτια τους, να μην αφήσουμε ανθρώπους μόνους πίσω από αδιαπέραστα κάγκελα, να εναντιωθούμε στο κλείσιμο των υπογείων του ΑΧΕΠΑ στις άστεγες και τους άστεγους, να παλέψουμε να μην υπάρξουν νέες/οι άστεγοι, νέοι/ες άνεργοι,να σταθούμε αλληλέγγυες/οι στους αγώνες των μεταναστών/στριών και να παλέψουμε για το κλείσιμο κάθε στρατοπέδου, να απαιτήσουμε την άμεση οικονομική ενίσχυση των ατόμων που ανήκουν σε ευπαθείς ομάδες και των φροντιστών τους, να αντισταθούμε στην επερχόμενη επιδημία φτώχειας... **Να βγούμε από το σπίτι όταν διακυβεύεται κάτι πιο σημαντικό από την πιθανότητα εξάπλωσης του Κορωνοϊού!** Σε αυτό το πλαίσιο τέλος, ενάντια σε κάθε «καθεστώς έκτακτης ανάγκης», θα προσπαθήσουμε να αρθρώσουμε έναν ακόμα πιο ριζοσπαστικό και ξεκάθαρο λόγο, και να οικοδομήσουμε μαζί με τους υπόλοιπους αγωνιζόμενους και αγωνιζόμενες εκείνους τους αγώνες που θα δημιουργούν ρήγματα στην κοινωνία της κυριαρχίας και της εκμετάλλευσης, με τελικό στόχο την ανατροπή.

*Εργαζόμενες/οι στη
Βιομηχανία της Υγείας*

